

de, vi her i Folketinget skal bakke op så meget som overhovedet muligt.

Det internationale arbejde på det her område er aktuelt lige nu. I løbet af de næste år ændres godkendelsesformen for bekæmpelsesmidler i EF, og drikkevandsdirektivet står over for en revision.

De ensartede principper for godkendelse af midlerne blev fastsat i sommer. Danmark søgte at fastholde et højt beskyttelsesniveau af grundvandsressourcerne i hele Fællesskabet, og vi havde held til at sikre, at alle lande, der selv ønskede det, kunne fastholde det høje beskyttelsesniveau. Desværre blev der indført nogle undtagelsesregler, som landene kan anvende, men det blev ikke, om jeg så må sige, hovedreglen i de fælles ordninger.

Ved flere ministerrådsmøder i EF har regeringen flere klart udtryk for, at den fortsatte beskyttelse af grundvand og drikkevand i EU er en helt afgørende mærkesag for Danmark. Vi er således ved at være på rette vej, men det må være klart for enhver, at yderligere styringsmidler vil være nødvendige for at nå målene.

Og det er da netop regeringens ønske i forbindelse med fremlæggelsen af regeringens samlede handlingsplan som aftalt med Folketinget den 1. september at lægge op til en sådan dybtgående diskussion.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for besvarelsen.

Det er utvivlsomt et skridt i den rigtige retning, når miljøministeren tager initiativ til at indskrænke antallet af tilladte pesticider. Ingen tvivl om det.

Men efter vores opfattelse skal der yderligere initiativer til, hvis man på længere sigt skal kunne overlevere et pesticidfrit grundvand til vore efterkommere. Der er altså ikke tale om bare at kigge overskuelige år frem og se, om vi kan fastholde et rent grundvand.

Europa-Parlamentet hævder, at 2 pct. af de pesticider, der sprøjtes ud, ender i grundvandet. I Danmark sprøjtes 6.000 t aktiv gift ud om året. Selv en halvering af denne mængde og selv med indregning af den effekt, det vil have at forbyde de værste sprøjtemidler, vil der efter vores opfattelse stadig være stor risiko for, at grundvandet tilføres pesticider i uacceptable mængder.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er denne angst ubegrundet? Vil den halvering, som pesticidplanen indebærer, sikre, at vores grundvand ikke tilføres pesticider i uacceptable mængder?

Så er der en anden ting: vandmiljøplanen, som er vedtaget. Den fremmer, at der tilføres pesticider til grundvandet, og det vil sige, at de to planer modarbejder hinanden. I traditionelt jordbrug er der tale om vintersæd, der bliver godkendt som »grønne marker« i handlingsplanen for et renere vandmiljø. Det vil sige, at planten er sået efter høsten i efteråret, og at den er så lille, at den ikke har nogen særlig betydning i øvrigt for optagelsen af kvælstof; men vintersæden medfører desuden, at der nu også sprøjtes om efteråret, hvilket er den periode, hvor udvaskningen er størst på grund af de store nedbørsmængder.

Jeg vil igen spørge ministeren: Er det ikke urimeligt, at vi gennemfører en vandmiljøplan af hensyn til kvælstofforureningen, når den samtidig modarbejder pesticidplanen?

Ved udsprøjtningen af pesticider sker der en fordampning til atmosfæren. Det berøres ikke i pesticidhandlingsplanen. Der kan i dag spores pesticider på Nordpolen og på Sydpolen. En transport af pesticiderne med regnvandet betyder, at man ikke kan lave en bekæmpelsesplan alene for ganske få områder, for pesticiderne vil via atmosfæren og den nedkommende regn igen blive fordelt til andre områder.

Pesticidplanen beskæftiger sig endvidere udelukkende med forureningen af drikkevandet og ikke med de mængder, der afgives til luften, og heller ikke med pesticidernes direkte forurening af madvarer. Der er ingen, der i dag kan give en garanti for, at vi ikke kommer ud for slemme overraskelser i form af hidtil ukendte virkninger.

Vil det ikke være rimeligt, at en revurdering af pesticidhandlingsplanen og hele problematikken om pesticiderne kommer op til debat?

Men også i denne forbindelse vil økologisk produktion feje enhver tvivl af bordet.

Det kan også undre, at Miljøstyrelsen og Miljøministeriet ikke har inddraget økologi som en aktiv del af deres strategi. I dagbladet Information den 16. februar sidste år kunne man læse et svar fra Hans Henrik Christensen, underdirektør i Miljøstyrelsen, på et spørgsmål om, hvorvidt det økologiske landbrug er et element i en miljøstrategi:

»Når det gælder problemerne med gødning og kvælstofforurening af farvandene, så har